

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Кафедра фізики, загальної дидактики і педагогіки
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Кафедра педагогіки

До Дня науки

***РОЗВИТОК ОСВІТИ І НАУКИ:
ПРОБЛЕМИ, ТЕОРІЯ, ДОСВІД
І ПЕРСПЕКТИВИ***

*Матеріали II заочної
Всеукраїнської науково-практичної конференції
20 травня 2021 року*

Вінниця
ДонНУ
2021

УДК 37: 014.5:001](082)

Р.64

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Донецького національного університету імені Василя Стуса
(протокол № 15 від 14 травня 2021 р.)*

Редакційна колегія: ***В. Ф. Русаков**, доктор фізико-математичних наук, професор.
О. С. Цокур, доктор педагогічних наук, професор.
І. М. Зарішняк, кандидат педагогічних наук, доцент.
Л. В.-В. Вейландє, кандидат педагогічних наук, доцент.
Л. Б. Прокоф'єва, кандидат педагогічних наук, доцент.
М. І. Рябенко, кандидат педагогічних наук, доцент.*

Р.64 Розвиток освіти і науки: проблеми, теорія, досвід і перспективи :матер. II заоч. Всеукр. наук.-практ. конф. Електронне видання / за ред. В. Ф. Русакова, І. М. Зарішняк. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 224 с.

Збірник містить тези доповідей учасників II заочної Всеукраїнської науково-практичної конференції «Розвиток освіти і науки: проблеми, теорія, досвід і перспективи», яка проводиться у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса до Дня науки. У поданих матеріалах висвітлено широке коло актуальних проблем, зокрема: теоретичні та практичні аспекти педагогічного менеджменту, теорія, досвід, проблеми і перспективи сучасної педагогічної науки і педагогіки вищої освіти в сучасних трансформаційних умовах, сучасні технології в освіті дорослих і професійній підготовці здобувачів вищої освіти та психологічні аспекти сучасної освіти. Збірник адресовано науковцям, викладачам вищої школи, здобувачам вищої освіти, усім, хто цікавиться розвитком педагогічної науки.

Матеріали подано в авторській редакції. Відповідальність за відсутність плагіату, фальсифікації та фабрикації даних, а також достовірність фактів і посилань, грамотність і науковий зміст несуть автори тез.

УДК 37:014.5:001](082)

© Колектив авторів, 2021
© ДонНУ імені Василя Стуса, 2021

<i>Зарішняк І. М.</i>	
Роль куратора в умовах карантинних обмежень	107
<i>Кришук К. І.</i>	
Деадаптація студентів до навчання у закладах фахової передвищої освіти	109
<i>Кулібаба І. І.</i>	
Роль та значення інституту кураторства на сучасному етапі розвитку вищої освіти	111
<i>Мельник О. М.</i>	
Аналіз поняття «тьютор» у сучасній українській вищій школі	113
<i>Melnyk P.</i>	
Emotional burnout syndrome of a teacher and its symptoms, mechanisms of manifestation in professional activity	115
<i>Мовчан Л. Г.</i>	
Навчання іноземної мови за професійним спрямуванням в економічних закладах вищої освіти	118
<i>Олексій Ю. А.</i>	
Проблеми існування інституту кураторства, його призначення на сучасному етапі розвитку вищої школи	120
<i>Рисіч А. В.</i>	
Щодо оцінювання результатів навчання у вищій школі України	122
<i>Рябенко М. І.</i>	
Щодо основних причин корупційних правопорушень у ЗВО	123
<i>Семененко А. І., Семененко Н. О., Беляєв Е. В.</i>	
Сучасний стан самостійної роботи студентів медичних вузів при дистанційному навчанні	126
<i>Семененко С. І.</i>	
Труднощі під час дистанційного викладання дисципліни «Клінічна фармакологія» в навчанні студентів медичного факультету	127
<i>Синявський В. В.</i>	
Стан сформованості компонентів готовності студентів філологічних факультетів до оцінювання комунікативної компетентності старшокласників засобами тестових технологій	129
<i>Тарасенко В. В.</i>	
Щодо організації самостійної роботи студентів: методологічні та методичні аспекти	131
<i>Тарасенко Т. С.</i>	
Щодо основних завдань реформування системи вищої освіти	133
<i>Троян А. В.</i>	
Шляхи попередження педагогічних помилок лекційного заняття	135
<i>Указна Н. С.</i>	
Студент як суб'єкт міжособистісної взаємодії у навчально-виховному процесі ЗВО	137

Семененко С. І., канд. мед. наук, доц.,
Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова,
Україна

**ТРУДНОЩІ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ
ДИСЦИПЛІНИ «КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ»
В НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

Наука, що вивчає дію лікарських засобів та біологічно активних речовин на організм людини, і є клінічна фармакологія. Ця дисципліна невід’ємно і щільно йде в розрізі з клінічними дисциплінами, оскільки важко назвати захворювання, яке б лікувалося без застосування лікарських засобів. Також, вивчаючи вплив лікарських засобів на організм людини, ми будемо звертатися до відомостей, які нам надає патологічна анатомія, патологічна фізіологія та біохімія. Тому клінічна фармакологія є тим містком, що з’єднує теоретичні та клінічні дисципліни і дозволяє лікарю успішно використати ці знання в медичній практиці [1].

Виходячи з того, що вивчення клінічної фармакології має максимально оптимізувати і зробити ефективною, економічно вигідною медикаментозну допомогу хворим, ми розуміємо, як важливо вивчати цей предмет безпосередньо на конкретних клінічних ситуаціях, біля ліжка хворого, аналізуючи всі ризики, що можуть мати ліки при патологічних станах. Все це вимагає поглибленого розуміння цієї ситуації.

Наразі маємо ситуацію, що унеможливорює змістовне і ґрунтовне вивчення дисципліни «Клінічна фармакологія» у Вінницькому національному медичному університеті імені М. І. Пирогова, оскільки для формування необхідних компетентностей відводиться менше мінімального орієнтовного обсягу європейської кредитно-трансферної системи (орієнтовно освітні компоненти мають мати не менше 3 кредитів (90 год) ЄКТС). Викладання предмету впроваджено в навчання на медичному факультеті ВНМУ ім. М. І. Пирогова в обсязі 45 годин, що надзвичайно обмежує можливість викладачу надати вичерпну інформацію про наявні групи лікарських засобів. Цей факт змушує обирати для вивчення найбільш розповсюджені групи ліків, які лікар застосовує в своїй практичній діяльності. Тематичні плани містять механізми дії окремих груп лікарських засобів, побічні реакції, показання та протипоказання, варіанти взаємодії та можливості фармакотерапії.

Введення карантину через складну епідемічну ситуацію в світі суттєво вплинуло на підхід до викладання та змусило переглянути методику ведення практичних занять та способи контролю засвоюваного матеріалу. Коли ми говоримо про перехід студентів медичного факультету на дистанційну форму

навчання, виникає найбільший негативний момент – це відсутність безпосереднього контакту студентів із хворою людиною. Відсутність контролю конкретного листа призначень, в якому найчастіше лікарі не враховують реакції взаємодії між лікарськими засобами, відбирає в студента можливість аналізу медикаментозної терапії в конкретного хворого за наявної у нього патології. Вважається, що найнегативнішим моментом дистанційного навчання є відсутність особистого спілкування з викладачем та іншими студентами [2].

З'ясуємо, з якими труднощами стикаються суб'єкти дистанційного навчання.

По-перше, навчання у невизначених умовах потребує мотивації зусиль студента. Практично весь навчальний матеріал за таких умов студент освоює самостійно. Це вимагає достатньої сили волі, відповідальності і самоконтролю. Очевидно, що, ніхто його підганяти чи заохочувати до навчання не стане. Підтримувати потрібний темп навчання без контролю з боку викладача вдається не всім. Така форма навчання не підходить для розвитку комунікабельності, впевненості, що надважливо для спеціальності лікаря і роботи з хворими [3].

По-друге, неможливо не згадати про технічні проблеми, що часто виникають під час дистанційного навчання. Не всі студенти мають можливість користуватися якісним інтернет зв'язком, забезпечити наявність потужної та сучасної техніки, що створює додаткові незручності і для викладача, і для студента.

Але поруч з негативними сторонами завжди існують позитивні моменти, і, в цьому випадку, під час вивчення клінічної фармакології в дистанційному режимі можна відмітити: а) можливість навчання в будь-який час, б) будь-якому місці, в) можливість навчатися в своєму темпі, тобто змога по кілька разів передивлятися лекції, пояснення практичного матеріалу, переписку з викладачем та отримувати письмові відповіді від викладача на свої, конкретно поставлені запитання.

Підсумовуючи все сказане, можемо зробити головний висновок – спеціальність лікаря належить до тих спеціальностей, опанування яких в дистанційній формі навчання важко уявити і, на думку більшості викладачів, необхідно поєднувати дистанційну форму навчання з традиційними методиками, щоб підсилити ефект від сумісного використання досвіду та новітніх технологій.

Список використаних джерел

1. Бабак О. Я., Біловола О. М., Чекмана І. С. Клінічна фармакологія: навчальний посібник. Київ: Медицина, 2008. 766 с.
2. Дистанційне навчання. Переваги та недоліки. *Донецький юридичний інститут МВС України*. URL: <https://www.dli.donetsk.ua/news/2020-06-04-3> (дата звернення: 14.04.2021).

3. Миронов Ю. Б. Переваги та недоліки дистанційного навчання. URL: <https://kerivnyk.info/perevahy-ta-nedoliky-dystantsijnoho-navchannya> (дата звернення 14.04.2021).

Синявський В. В., здобувач вищої освіти,
спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

СТАН СФОРМОВАНOSTІ КОМПОНЕНТІВ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕСТОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

За допомогою результатів анкетування, проведеного серед 52 студентів денного відділення освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» четвертого року навчання (галузь знань 01 Освіта; спеціальність 014 Середня освіта; предметна спеціалізація 01 Українська мова і література; додаткова предметна спеціалізація 02 Мова і література (англійська)) філологічного факультету Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, нам вдалося з'ясувати думку майбутніх учителів-філологів щодо застосування тестових технологій в освітньому процесі.

Усі респонденти відповіли стверджувально на запитання щодо використання викладачами педагогічного закладу вищої освіти тестових технологій в освітньому процесі. Це засвідчує розуміння викладачами важливості застосування інноваційних технологій у процесі викладання та в розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності студентів-майбутніх філологів.

Разом із тим, наступне запитання засвідчило, що лише 39 % опитаних студентів вважають, що вміння створювати педагогічні тести є обов'язковою компетенцією майбутнього педагога.

Можливо, зважаючи на результати останнього запитання, студенти все ж мають бажання оволодіти знаннями та практичними навичками щодо створення тестових завдань, процедури проведення тестових технологій, особливостей оцінювання засобами тестових технологій, оскільки на запитання «Чи необхідно викладати курс „Основи тестових технологій” для студентів філологічних дисциплін?» 68 % опитаних студентів вважають, що в освітньому процесі